14/10

திருநெல்வேலி
1927
TIRUNELVELI

ஒட்டுமாஞ்செடி

ஒட்டுமாஞ்செடி

SIVAGNANA MUNIVAR
சிவஞான முனிவர்
நூல நிலையம்
திருநெல்வேலி
1927
TIRUNELVELI.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களின்

சொற்பொழிவு

மறைமலையடிகள் நூல் நிலையம்
MADRAS-1
சென்னை-1

மதி மன்றம்

சென்னை - 1

முதற் பதிப்பு
அக்டோபர் '53

7610a

விலை அணா 6

கே. என். பிரஸ், 130, சைனா பஜார் ரோட், சென்னை—1

அன்புள்ள தோழர்களே !

பல நாட்களுக்குப் பின்னர் கூடியிருக்கிறோம். இக் கூட்டம் நமது நோக்கத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய கூட்டமாகும், மழையோ பலமாகப் பெய்கிறது; வந்திருக்கும் கூட்டமோ ஏராளம்; பேச இருப்போரும் பலர். பல மாவட்டங்களிலிருந்தும் வந்துள்ள தோழர்கள், இயக்கத்தின் முக்கிய பணியிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், அவர்கள் யாவரும் பேச இருக்கிறார்கள். மழை பலமாகப் பெய்து கொண்டிருக்கிறது; பலர் பேச வேண்டும், சற்று சங்கடமான நிலை தான். அடாத மழை பெய்கிறது; அளவற்ற கூட்டம். தாய்மார்களும் தவிக்கின்றனர் மழையால். நின்று கொண்டே யிருக்கின்றீர்கள்; சங்கடம் தான். ஆனாலும சமாளிக்கிறீர்கள். இது போன்ற நிலை தான் நாட்டிலே சில காலம் கழகத்தின் வேலைகள் செய்யுற்றுக் கிடந்து, சங்கட

மான நிலை ஏற்பட்டது; சரி செய்தோம். திராவிட முன்னேற்ற கழகம் தோன்றியது. புதிய அமைப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பேரால், ஏன் ஏற்பட்டது, எதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டது என்பதை விளக்கும் கூட்டமே இது.

நானு காரணம்?

நான் தான் காரணம் இந்த நிலைக்கு-ஏற்பாட்டிற்கு-என்று கூறுவர் சிலர். நான் பேசுகிறேன் இப்போது; நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; பலத்த மழை கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது; நனைகிறீர்கள். இதற்கு நானு பொறுப்பாளி? நானு மழையை வர வேற்கிறேன்; வருவித்தேன். இல்லை! மழை வரவும், அதனுல் சங்கட நிலை ஏற்படவும் இன்று, இப்போது நான் எப்படிப் பொறுப்பாளியல்லவோ, அப்படி தான், கழகத்தில் ஏற்பட்ட மந்த நிலைக்கும நான பொறுப்பாளியல்ல., மழைக்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல வென்ருலும், என்ன ஏசுவர் கூட்டத்திற்கு வந்துள்ள மக்கள், தாய்மார்கள்? "என்னப்பா அந்த அண்ணுதுரை கூட்டத்திற்குப் போனேன், ஒரே மழை, நன்ருக நனைந்து விட்டேன். நீர் சொட்டச் சொட்டக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்" என்று தான் பேசுவர்.

கூறியது குற்றமா?

நான் என்ன செய்துவிட்டேன்; தலைவர் தவறிருர்கொள்கையினின்றும், பகுத்தறிவுப் பாதையினின்றும் தவறு என்று மனதார நம்பினேன்; தெரிவித்தது குற்றமா?

கூடாது என்று கருதினேன்; கருதியது குற்றமா? கருத்தைத் தெரிவித்தேன் காரணத்தோடு; வேதனையை வெளிப்படுத்தினேன்; வெளிப்படுத்தியது குற்றமா? கொள்கையைக் கூறுவதும் குற்றமா? கூறுங்கள் தோழர்களே!

நான் மட்டுமல்ல; என் போன்ற பல தோழர்கள் பல தாய்மார்கள், பல கழகங்கள், பாட்டாளி மக்கள், தொழிலாளி தோழர்கள், பட்டி தொட்டி எங்கும் உள்ளோர் கூறினர், கூடாது இந்த ஏற்பாடு; திருமணம் என்ற பேச்சை விட்டு விடுங்கள், என்று.

பெரியார் திருமணம என்ற செய்தி கேட்டதும் அழுதவன் நான், ஆயாசம் கொண்டவன் நான், அது மட்டுமல்ல, ஒதுங்கி விடுகிறேன் என்று எண்ணத்தை, கருத்தைத் தெரிவித்தவன் நான். பேதம், பிளவு, மனத்தாங்கல், மோதுதல் கூடாது, நல்லதன்று, என்று கருதும் போக்கு, மனப்பண்பு படைத்தவன் நான். எனவே எனவரையில் பெருந்தன்மையாகக் கட்சிப்பணியிலிருந்து விலகுவது நல்லது என்று முடிவு கட்டியிருந்தேன்.

என் போன்ற பல தோழர்கள் பெரியாரை, பெரியார் போக்கை, அவர் திருமண ஏற்பாட்டை ஏற்கவில்லை எனபது மல்ல, கண்டித்தனர்; கதறினர்; வேண்டாம் என்று வேதனை நிறைந்த உள்ளத்தோடு.

நான் மனதார தீமை என்று கருதிய ஒன்றை, நல்லதல்ல என்று தெரிந்த ஒன்றை, பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானது என்று பாமரரும் ஒப்பும் ஒன்றைத் தெரிவித்தது குற்றமா?

மனப் புண் ஆறவில்லை!

பெரியார் சமாதானம் சொல்லி விட்டார், என் சொந்த விஷயம்; எதிர்ப்போர், சுயநலமிகள்; சதிக்கூட்டத்தினர், என்று. மனப் புண் ஆறவில்லை மக்களுக்கு அப்படிப் பட்ட தலைவருடன் கலந்து பணியாற்ற மாட்டோம் என்று கூறினர். செவி சாய்க்கவில்லை, தலைவர் விலகுவார் என எதிர்ப்பார்த்தனர்; விலகவுமில்லை தலைவர். அவரோடு சேர்ந்து பணிபுரிய முடியாத நிலையிலுள்ள மிகப் பெரும்பான்மையினர், கழக முக்கியஸ்தர்கள், கூடிப் பேசினர்; ஒரு முடிவு செய்தனர்; அந்த முடிவு தான் "திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்" தோற்றம்

போட்டிக் கழகமல்ல!

திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் தோன்றி விட்டது; திராவிட கழகத்திற்குப் போட்டியாக அல்ல, அதே கொள்கைப்பாதையில் தான், திராவிடர் கழகத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளின் மீதே தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது அடிப்படைக் கொள்கைகளில், கருத்துக்களில் மாறுதல், மோதுதல் எதுவும் கிடையாது. சமுதாயத்துறையிலே சீர்திருத்தம், பொருளாதாரத்துறையிலே சமதர்மக் குறிக்கோள், அரசியலில் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தினின்றும் விடுதலை, ஆகிய கொள்கைகள் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கோட்பாடுகளாகும்.

வேலை செய்ய மனம் ஒப்பவில்லை

கொள்கைக்கே புறம்பாக, ஜன நாயகத்திற்கே அப்

பற்றுபட்டுத் தமது போக்கிலேயே சென்று கொண்டிருக்கிறார், பெரியார். அவர் தலைமையில் வேலை செய்ய மனம் ஒப்பவில்லை; செயலாற்றும் வகை கிடையாது என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அவர் வகுத்த பாதையிலிருந்து அவரே தவறி விட்டார்; தடுமாறி விட்டார்- தவறு என்று எடுத்துக் காட்டினோம்; நாம் மட்டுமா? நாட்டு மக்கள் அனைவரும். இயக்கம் பெரிது; இயக்கத்தின் கொள்கைகள் மிக மிகப்பெரிது. கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டோம்; கொள்கைக்கு இழுக்கு வர விடமாட்டோம்; தவறு செய்தது தலைவரேயானாலும் கண்டித்திடத் தயங்கோம; என்ற குரல், நாடெங்கும் கேட்டது; தலைவர் தம் வழியே செல்கிறார்; தவறை உணராது; சரியென்று சாதித்துக்கொண்டு; திராவிடர் கழகம் மூன்று மாத காலமாகச் செயலற்றுக் கிடந்தது.

கழகம் கொள்கையில் வழுவாது

திராவிடர் கழகம் எதற்காகப் பாடுபட்டதோ, எவருடைய நன்மைக்காக, எந்த சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்ததோ, அதே மக்களுக்காக, ஏழை எளியவர்களை ஏழ்மையிலிருந்து விடுவிக்க, தாழ்ந்த மக்களை உயர்ந்தோராக்க, வாழ வழியற்ற மக்களுக்கு வாழ்க்கைப் பாதை வகுத்துக் கொடுக்க, இல்லாமையை இல்லாததாக்க, கொடுமையை ஒழித்துக் கட்ட "எல்லோரும் ஓர் குலம்" என்ற ஏற்பாட்டை வகுக்க, ஏற்படுத்தபட்டதோ, அதே கொள்கை வழி நின்று, குறிக்கோளைப் புறக்கணிக்காது பாடுபட்டு வரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.

கொள்கைக்காகவே விலகினோம்

கொள்கை பிடிக்காமலோ, கோணல் புத்தி படைத்தோ, அல்ல நாங்கள் விலகியது, வெளியேறியது; கொள்கை வேண்டும், அதுவும் நல்லமுறையில் நடத்தப்படவேண்டும்; நாடும் மக்களும் நலம் பெறும் முறையில் கொள்கைக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் காரியத்திற்குப் பக்கபலமாக இருந்து, பணியாற்ற முடியாது; என்ற நிர்ப்பந்த நிலையிலே தான் விலகினோம், விலக நேரிட்டது. பெருந்தன்மை வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்தினல் தான் மோதுதலைத்தவிர்த்து, கழகத்தைக் கைப்பற்றும் பணியை விடுத்து விலகினோம், அதுமட்டுமல்லாமல், தலைவர் எல்லோர் மீதும் நம்பிக்கையில்லை, நம்ப முடியாது, என்று வேறு கூறியிருக்கிறார். சேம்பேறிகள், செயலாற்ற முடியாத சிறுவர் கூட்டம; உழைக்கத் தெரியாதவர்கள், எனறு குற்றம சாட்டியிருக்கிறார்! யாரைப் பார்த்து? உழைத்து உழைத்துக் கட்சியைக் கழகத்தை உருவாக்கிய உண்மைத் தொண்டர்களை, நிரவாக உறுப்பினர்களை, தம வாழ்வையும பாழபடுத்திக் கொண்ட இளைஞர்களைப் பார்த்து!

திறத்தைக் காட்டுவோம்!

ஒரு குடுமபத் தலைவன் சதா தன் மக்களில் சிலரைப் பார்த்து, "நீ சோம்பேறி, வேலைககு லாயக்கற்றவன். வீணன், என்று தூற்றிக் கொண்டே இருந்தால், மகன் நிலை என்னவாகும்? உண்மையிலேயே உழைக்கும் மகன் உள்ளம உடைந்து தானே போவான். அது மட்டுமா?

சற்று விவேகமும ரோஷமும் படைத்த மைந்தன் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, தொழில் புரிந்து தன நிலையைப் பலப் படுத்தி, தகப்பனைக் கூப்பிட்டுப் "பார் அப்பா! வீணன், வேலைக்கு லாயககறறவன், சோமபேறி, எனறு கூறினீரே, பாரும் எனது திறத்தை, செயலாற்ற விடவில்லை நீர். சதா எல்லாவற்றையும் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு எங் களை எரிச்சலோடு ஏசினீர். பாருமஎமது வேலையை, வேலையின் திறத்தை, வெற்றியை" எனறு தானே கூறு வான்? காட்டுவான!

அது போலவே தான் நாமும நம்மை மதியாத, இகழ்ந்த, தூற்றின, துச்சமென மதித்த, தலைவரின் தலை மையை விட்டு வெளியேறித் தனிக் குடித்தனம, தனி முகாம, தனிககட்சி, திராவிட முனனேறறக் கழகம் அமைத்திருக்கிறோம். நாம் உழைத்து உருவாக்குவோம் இந்தக கழகத்தை.

சுவீகாரப் பிள்ளை

நான தான அவரோடு பலத்த கருத்து வேற்றுமை கொண்டேன எனறும், அவரைப் பிடிக்கவேயில்லை என் றும பேசுவது தவறு, உண்மைக்குப் புறமபானது. எனக்கு அவரோடு தொடர்பு ஏறபட்டது 1935-ம் ஆண்டில். நான அப்போது பி. ஏ. ஹானர்ஸ் பரிட்சை எழுதியிருந் தேன. பரிட்சை முடிவு தெரியாத நேரம அது. அப்போது கோவைககடுத்த திருப்பூரில ஓர் வாலிபர் மாநாடு நடந் தது. அங்குதான பெரியாரும நானும முதன் முதலில் சந்தித்தது. அவரிடம எனக்குப் பற்றும பாசமும் ஏற்பட்

டது. அவரது சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் எனக்கும் பெரிதும் பிடித்தன். பெரியார் என்னைப்பார்த்து "என்ன செய்கிருய்" என்று கேட்டார். 'படிக்கிறேன், பரிட்சை எழுதியிருக்கிறேன்' என்றேன். 'உத்தியோகம் பார்க்கப்போகிருயா?' என்ருர். "இல்லை உத்தியோகம பார்க்க விருப்பமில்லை, பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட விருப்பம்" என்று பதிலளித்தேன். அன்று முதல் அவர் எனது தலைவர் ஆனுர். நான் அவருக்குச் சுவீகாரப் புத்திரனுகி விட்டேன். பொது வாழ்வில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சுவீகாரப் பிள்ளைதான் நான் அவரது குடும்பத்தாருக்கு! இன்றும் கூட அந்தத் தொடர்பு விடவில்லை எனக்கும் அவருக்கும். ஏன்? அவருடைய அண்ணுர் பிள்ளை சம்பத் என்னுடைய சுவீகாரப் பிள்ளை. இப்போது 14 வருடங்கள் அவரோடு பழகினேன. 14 வருடங்களாகப் பொது வாழ்வில் இருக்கின்றேன.

நான் அறிந்த ஒரே தலைவர், ஒரே கட்சி!

இத்தனை ஆண்டுகளிலும நான அறிந்த தலைவர், தெரிந்த தலைவர், பார்த்த தலைவர் இவர் ஒருவர்தான. வேறு தலைவரின தலைமையில் நான் வேலை செய்ததும் கிடையாது, செய்யவும மனம் வந்ததில்லை, வராது. அதே காரணத்திஞல்தான, இன்றுகூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக்கூடத் தலைவரை ஏற்படுத்தவில்லை; அவசியம் என்று கருதவில்லை. இருதய பூர்வமான தலைவர், இருதயத்திலே குடியேறிய தலைவர், நமக்கெல்லாம அப்பொழுது நல்வழி காட்டிய பெரியார் அமர்ந்த பீடத்தை

தலைவர் பதவியை, நாற்காலியை காலியாகவே வைத்திருக்கிறோம். அந்த பீடத்திலே, நாற்காலியிலே வேறு ஆட்களை அமர்த்தவோ, அல்லது நாங்களோ, அல்லது நானோ அமரவோ விரும்பவில்லை.

பகையுணர்ச்சி நமக்குக் கிடையாது

நான் மிக-மிகத் தெளிவாகக் கூறிவிடுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த விதத்திலும் திராவிடக் கழகத்திற்கு எதிரானதல்ல, எதிர் நோக்கம் கொண்டதுமல்ல. கொள்கை ஒன்றே, கோட்பாடும் ஒன்றே. அங்கிருந்தவரில் பெரும்பாலோர்தான் இங்கு இருக்கின்றனர். குடும்பத் தலைவரின் போக்கு பிடிக்காத காரணத்தால், மக்கள் வேறு மனையில் வசிக்கும் பண்பினைப்போல, தன்மையைப்போல. பகையுணர்ச்சி சற்றும் கிடையாது நமக்கு.

இக்கூட்டத்தின் இடையே மழை பொழிந்து சற்று சங்கடத்தைத் தருவதுபோல, இடை இடையே சிறு சிறு தூறல்கள் தூறலாம்; நமமிடையே அது வார்த்தை வடிவிலே வரலாம்; விசாரப் படாதீர்கள். அதுவும் அந்தப் பக்கமிருந்துதான வரலாம். இப்பக்கமிருந்து நிச்சயம உண்டாகாது.

மோதுதல் வீண் வேலை

பெரியார்தான் எங்களை மறந்தார். உதாசினம் செய்தார், உதர்வாககரைகள என்று கூறினார், மனம் நோகும்படி பேசினார், எழுதினார், நடந்தார, நடந்துகொண்டிருக்கிறார். நாம் அவரோடு மேலும மேலும் போராடவோ

NAGNATHA MU...

மோதவோ போவதில்லை. விவேகமில்லை என்று கருதுவ தால், வீண் வேலை என்று நினைப்பதால்.

எனக்கு விளைவு தெரியாதா?

அவர் போக்கைக் கண்டித்ததால் என்ன திடீர் லாபம் ஏற்பட்டு விட்டது. எனக்கோ, அல்லது என்னோடு நிற்கும நண்பர்களுக்கோ? ஒன்றுமில்லை! எனககுத் தெரியாதா? யார் என்ன கூறுவர் என்பது. எனக்குத் தெரியும். பெரியாரைக் கண்டிப்பதால் சிலர் ஏசுவர், சிலர் தூற்றுவர் பற்பல விதமாக. நேற்றுவரை அறிஞன் என்று போற்றப் பட்டானே இனறு என்ன அறிந்தான் இவன்? என்று கேலி செய்யும கூட்டம இளமபும என்பது தெரியும். நான எழுதிய சினிமாக் கதையைப் பற்பல விதமாகப் புகழ்ந்தவர்களும், என்னப்பா, 'அதிலே இருக்கிறது?' என்று நையாண்டி செய்வர் என்பதும தெரியும். நேற்றுவரை எனது 'கம்பரசத்தை' இனிப்பாகக் கருதியிருந்தோர், இன்று பழைய காடியாகக் கருதுவோராகக் கிளமபுவர் என்பதும அறிவேன. நான் ரேடியோவில், ஆங்கிலத்தில், பாரதியார் பறறிப் பல நாள முன்னரே பேசியிருக்கிறேன். "மக்கள் கவி பாரதி'' என்ற தலைப்பிலே: ஆஙகிலத்திலே அப்போது போற்றினர். "ஆகா, எங்கள் அண்ணாவைப் பார். உண்மைப் பாரதியாரைப் படம பிடித்துக் காட்டு கிறான்'' என்று போற்றினர். இன்றோ, "பார்! பார்! பயல் பாரதி விழாவிலே கலந்துகொண்டு காங்கிரசுக்கு நல்ல பிள்ளையாகிறான'' என்று தூற்றுவர் என்றும் தெரியும. தெரிந்தும் கடமையுணர்ச்சி, மனிதப் பண்பு ஆகியவை

என்னைப் பெரியார் திருமணத்தைத் தகாதது என்று கூறிட வைத்தன.

எனக்கு எதிலே குறை ஏற்பட்டது?

எனது பீடத்தைக் காலி செய்து விட்டு வந்து விட்டேன் அங்கிருந்து நானாகவே. நான் விரும்பினால், விரும்பியிருந்தால், அங்கேயே இருந்திருக்கலாம், எல்லாவகை விருந்துகளோடும். என் நிலை என்ன அங்கே சாமான்யமானதா? எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதா? இல்லையே! அவர் அங்கே கடவுள் நிலையில் இருக்கிறாரென்றால், நான்தானே அர்ச்சகன்! அவர் தம்பிரான என்றால், நான்தானே கட்டளைத் தம்பிரான! அவர் தலைவர், நான் தளபதி! என்று தான போற்றப்பட்டேன. புகழப்பட்டேன. இன்று அவரது "வாழ்க்கைத் துணை நலம" ஆன மணியம்மையும்கூட எனக்குத்தான் மற்ற எவரையும் விட அதிக மரியாதை, வரவேற்பு காட்டியிருக்கிறார். பெரியார் எழுதுவதாகக் கூறின டிரஸ்டிலும் என் பெயர்தானே முதலில் இருந்திருக்கும்! நான் என்ன இவ்வளவு விருதையும புகழையும கெடுத்துக்கொள்ள பித்தனா? வரட்டு ஜம்பம பேசி, கழகத்தில் புகழ் வாழ்வைக் கெடுத்துக்கொள்ள நான் என்ன வெறியனா? அல்லது இதை விட்டு வேறு வேலை தேட குமாரசாமி ராஜாவிடம் ஏதாவது அப்ளிக்கேஷன் போட்டிருக்கிறேனா? அதுவும இல்லையே! எனக்கு என்ன லாபம ஏற்படும் என்று அவரைக் கண்டிக்க வேண்டும? கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

பெரியாரோடு மாறுபட்ட கருத்துக்கொண்டவன

என்று கூறப்படுகிறது. சிற்சில விஷயங்களிலே நான் மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டிருந்தாலும், நெடுநாட்களாகவே சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்து வந்தாலும் அவைகளைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. முடிந்த அளவு ஒத்துழைத்தே வந்திருக்கிறேன். முடியாத காலத்தில் மிக மிகக் கண்ணியமாக ஒதுங்கியே இருந்திருக்கிறேன். பெரியார் காலம வரை அவர் வழிப்படியே நடக்கும் கழகம். பிறகு பார்த்துக்கொள்வோம, என்ற போக்கைக் கொண்டிருந்தவன்.

கண்டித்தவரில் முன்னேடும் பிள்ளை குருசாமியே!

சில தோழர்கள் இந்தத் திருமண விஷயத்தைக் கேட்டபோதே பெரிதும் ஆத்திரமும் ஆவேசமும் கொண்டனர்; துடிதுடித்தனர். உடனே அப்படிச் செய்ய வேண்டும், இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டனர். இதில் முக்கிய பங்கு கொண்டு முதல்வராய்த் திகழ்ந்தவர் தோழர் எஸ். குருசாமி அவர்கள் தான். அவர் கூறினர் என்னிடம் என்ன அண்ணு நாம் சும்மா இருக்கக் கூடாது. உடனே ஒரு கண்டனக் கூட்டம் சென்னையில் போட்டே தீர்க்க வேண்டும் கூட்டம போடுங்கள். நானே தலைமை வகித்து நடத்துகிறேன் ,என்று வீர முழக்கமிட்டார்.

இதனைத் தடுத்து நிறுத்தியது நான் தான். அவ்வித ஆத்திரப்பட வேண்டாம், வேண்டுகோள விடுப்போம்; விளைவைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம் என்று சமாதானப் படுத்தினேன்.

ஈரோடு மாநாடே காட்டும்!

தூத்துக்குடி மாநாட்டைக் கண்டவர்கள், ஈரோடு மாநாட்டையும் காணத்தானே நேர்ந்தது. தூத்துக்குடி மாநாடு முடிந்ததும என்ன பேச்சு நடந்தது, நாட்டிலே சில ரிடமாவது? தூத்துககுடி மாநாட்டுக்கு அண்ணுதுரை வரவில்லை, ஒழிந்தான் இதோடு. கழகத்தை விட்டு மட்டு மல்ல, பொதுவாழ்க்கையே அவனுக்கு இனிக் கிடையாது. அஸ்தமித்து விட்டது பொது வாழ்வு என்று எக்காளமிட் டனர். அது மட்டுமா? தனியாக அவன் வந்தால் அவன் வாழ்க்கையே முடிந்து விடும, என்ற நிலைதான் என்று கூட பேசப்பட்டதாம். அப்படிப்பட்ட நிலை வெகு விரை விலே மாறி எனக்காகப் பெரியாராலேயே, பெரியாரின் ஊரிலேயே, ஈரோடு நகரத்திலேயே, மாபெரும மாநாடு எனது தலைமையில் நடத்தப்பட்டது. அடையும் ஆறுதல் நேரத்திலே இந்த வரவேற்புப் பத்திரம அவர் கண்களில் படாமலா போகும்! அப்படி அவரால் அன்பாக நடத்தப் பட்டு வந்த நான இல்லை! திரும்பிப் பார்த்தால் சம்பத்து இல்லை! கும்பகோணம் போனுல் வரவேற்கக் குடந்தை தோழர் கே. கே. நீலமேகம் இல்லை! திருச்சியிலே பராங் குசமுமில்லை! மதுரையிலே முத்து இல்லை! விருதுநகர் ஆசைத்தம்பி, தூத்துக்குடி நீதிமாணிக்கம, கே வி. கே. சாமி முதலானோர் காணேம. நம பக்கம கோவில்பட்டி வள்ளி முத்து, பெத்தாமபாளையம பழனிச்சாமி, சென்னை யிலே நடராஜன், கோவிந்தசாமி முதலிய யாருமே நமமை விட்டு ஏகினர்; என்ன உழைப்பு! உறுதி படைத்தோர் கள்! இவர்கள இல்லையே என்ற ஏக்கம பெரியாருக்கு வராமலா போகும்! வந்தே தீரும்! அப்போது அவர் மகிழ்ச்சி அடைவாரா? அவர் வேண்டுமானல் நடிக்கலாம், மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளலாம பிறர் முன். பலர் எனனைக் கூறுவர் நான் மிக நனருக நடிக்கி றேன் என்று. இதெல்லாம நான் ஐயாவிடம், பெரியாரி டம் கற்ற பாடத்திலே ஒரு சிறு பகுதி. ஐயா மிக மிக நன் ருக நடிப்பார் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பது போல. உண்மை

யில் மகிழ்ச்சி இருக்காது, இருக்க முடியாது, மனித உள்ளம படைத்த எவராலும இயலாது.

சோம்பேறி தனத்தின் விளைவா ?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கியிருக்கிறேம. நான மிகவும் சோமபேறி, பெரியார் போல் உழைக்க முடியாது என்று கூறுகிருர்கள். நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். பெரியார் போல உழைக்க முடியாது. என்று ஏன்? அவருக்கு உழைக்க சக்தி, போதுமான வசதியிருக்கின்றன. அவ்வளவு வசதியும், சக்தியும் பெற்றவனல்ல நான் என்பது மட்டுமல்ல. பெரியார் போல உழைப்பதே தவறு, கூடாது, தேவையற்றது என்ற கருத்துடையவன் நான் ; அது ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றதல்ல ; முரண்பட்டது என்ற கருத்தும கொண்டவன். ஒரே மனிதர் தானே எல்லாப் பொறுப்பையும் வகிப்பது தவறு. பிறருக்கும் சந்தர்ப்பம, வசதியளிக்க வேண்டியது கடமை என்ற போக்கை கொண்டவன். சோமபேறி என்று கூறுவதுதான் எனக்கும் பொருந்துமா ? என்று பாருங்கள். எட்டு ஆண்டுகளாக நான ஒரு வார இதழ் 'திராவிடநாடு' நடத்தி வருகிறேன். காஞ்சியிலிருந்து இதனை நான ஒருவனே நடத்தி வருகிறேன. இது சோம்பேறி தனத்தின் விளைவா? என்று கேட்கிறேன். இந்த பத்திரிகையிலே ஓரிரு பக்கங்களைத் தவிர, மற்றவை யாவும் என்னுலேயே எழுதப்படுபவை. இதுவும சோம்பேறித்தனத்தின் விளைவா? மாலை மணி சென்னையிலும், திராவிடநாடு, காஞ்சியிலும நடக்கின்றன. மாலை மணி தினசரிப் பத்திரிகை. இரண்டுககும நான் ஆசிரியர் வேலை பார்க்கிறேன். சோமபேறித்தனத்தின் விளைவா ?

இடையிலே பல பகுத்தறிவுப் பிரசார நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். சோமபேறித்தனத்தின் விளைவா ? சில நாடகங்களில் நானே வேஷம போட்டு நடித்திருக்கிறேன். சோம்பேறித்தனத்தின் விளைவா ? இரண்டு சினிமா

கதைகள் எழுதியிருக்கிறேன், சோமபேறித் தனத்தின் விளைவா? பத்துப் பதினைந்து புத்தகங்கள் வேறு வெளி வந்திருக்கின்றன; சோம்பேறித் தனம்தான் காரணமா? இதனிடையே பல முறை பல பிரசாரக் கூட்டங்களுக்கும் போயிருக்கிறேன், சோமபேறித்தனத்தின விளைவா? இல்லை யென்பது தானே பதில்! எதற்காக இதனைக் கூறு கிறேன், சோமபேறி என்று எண்ண வேண்டாம், காரிய மாற்றும திறன உண்டு. சக்தி இருககிறது; எனபதைக் காட்டத்தான். வேலை செய்யும் திறமையும, ஆற்றலும, ஆர் வமும நிச்சயம உண்டு. சமீபத்தில் தோழர் குருசாமி அவர்கள், இளைஞர்—முதியோர் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தி கிழவர்கள் திறமையைப் பற்றி பெரிதும எழுதியிருக்கிறா கள். நான என்ன துள்ளி விளையாடும பள்ளிப் பருவத்துப் பாலகனு? அல்லவே, நாறபது வயதை அடைந்தவன் தான். இளைஞனின் துடிதுடிப்பும், கிழவரின பொறுமை யும காரியமாறறும கருத்தும ஒருங்கே கொண்ட வயது தான். நாறபதைக் கடந்தவன் ஐம்பதுக்கு உட்பட்ட வன், அதாவது இந்த பத்து ஆண்டைத்தான, இளமைக் கும், முதுமைக்கும இடையேயுள்ள காலம என்று கூறுவர். பெரியார் தமது சுயமரியாதைக் கோட்பாட்டை இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் தான்; அதாவது நாறபதுக்கும் ஐம் பதுககும இடையே தான, அமைத்தார். என்னலும செய்ய முடியும், முறைப்படி அவசியத்திற்கேற்ற வகை யில்.

எந்த நலம் கெட்டு விட்டது

மற்ருெரு காரணம் கூறப்படுகிறது. அதாவது நான் சுய நலத்துககாகவே இந்த ஏற்பாட்டை எதிர்க்கிறேன் என்று. எனக்குத் திராவிடர் கழகத்திலே இருந்த போது எந்த நலன் கெட்டுவிட்டது? ஒன்றும கெடவில்லையே! நாடகம் எழுதாதே என்று தடுத்தாரா தலைவர். இல்லையே! சினிமா வுக்குக் கதை எழுதாதே என்று தடுத்தார் பெரியார், என்ருவது? கிடையாதே! சுயநலமாயிருந்தால், எனக்கு

VAL...

அங்கு இருப்பதால் என்ன கெட்டு விட்டது? ஒன்றுமகெட வில்லையே! சிற்சில சமயம் தலைவர் போக்குப் பிடிக்காது இருந்திருக்கலாம், அவர் கருத்துகள் எனக்குப் பொருத்த மற்றதாகத் தோன்றிருக்கலாம். அப்போதெல்லாம கூட முடிந்தவரை ஒத்துழைக்கத்தான் செய்தேன்; சிற்சில சமயம நாசுக்காக பெருந்தனமையாக ஒதுங்கியுமிருந்தேன். அரசியல் துறவரம் பூண்டுமிருந்தேன சில காலம. இன்று காரணமின்றி தூற்றப்படுகிறேன்; கவலையில்லை; நேற்று நம்மைப் புகழ்ந்தவர்தானே, அவர்! இன்றுகூட என் மனக் கண் முன்னே ஒரு காட்சி ஓடி வந்து நிற்கிறது. ஈரோட்டிலே விடுதலை காரியாலயத்தில் நான வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த காலம அது; அப்போது விடுதலையில் சென்னை கார்ப்பரேஷன் பற்றி ஒரு தலையங்கம் தீட்டினேன். ''ரிப்பன் மண்டபத்து மகான்கள எனபது அதன் தலைப்பு. அன்று மாலை நான் ஈரோட்டில்'' பெரியாரின் மூன்றடுக்கு மாளிகையில், கடைசி மாடியில் உலவிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில பெரியார் மூன்று மாடிகளையும் கஷ்டத்துடன படியேறி, கடந்து வந்து, என் முதுகைத் தட்டி அண்ணா துரை! உன தலையங்கம ரொமப நன்றாயிருந்தது. எனக்கு மிகவும சந்தோஷம என்று வெகுவாகப் பாராட்டினார். இதைக்கேட்ட நான் 'இதற்காக ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப் பட்டு மாடி ஏறி வரவேண்டும்? நான் சாப்பிடக் கீழே வரும்போது சிரமமின்றிக் கூறியிருக்கலாமே இதனை என்று தெரிவித்தேன். அதற்குப் பெரியார், 'என மனதில் நல்லெண்ணம தோன்றியது. சந்தோஷப்பட்டேன். அதை உடனே கூறிவிட வேண்டுமென்று நினைத்தேன. ஏனென்றால் நான் பிறரைப் புகழ்ந்து பேசிப்பழக்கப்பட்டவனல்ல, ஆகவே உடனே சொல்லி விட வேண்டுமென்று வந்து சொல்லி விட்டேன்'' என்று சொன்னார். இந்த ஒரு சம்பவம் போதுமே எனக்கு ஆயுள் பூராவும. அவரிடம் திட்டு வாங்கினாலும பரவாயில்லையே. புகழ்ந்த பிறகு தானே திட்டுகிறார். முதலிலிருந்து கடைசிவரை திட்டு வாங்கிச் கொண்டு, இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே, அதை விட நான் மேல். லாப நஷ்ட கணக்குப் போட்டுப்

பார்த்தேன். அவர் புகழ்ந்தது அதிகம், இகழ்ந்தது கொஞ்சம். எனவேதான அவர் திட்டுவதைப் பற்றிக் கவ லைப்படவில்லை. நான அவரிடம் வெளிப்படையாக கொஞ் சம் அதிருப்தி தெரிவித்தது கோவை மாநாட்டில் தான. நான் கேட்டேன திருவண்ணாமலையில் ஆச்சாரியாரைச் சந் தித்துப் பேசிய இரகசியம என்ன ? கூறுங்கள் வெளிப் படையாக என்று கேட்டேன். இதைக்கூட நான கேட்க முதலில் விருமபவில்லை. ஆனால் நாட்டு நிகழ்ச்சிகள் எனனைக் கேடகுமபடி வைத்து விட்டன. என்னைக் கண்ட பலர், ஏனபபா ! முன் ஆச்சாரியார் வந்த போது கறுப்புக் கொடி பிடித்தீர். ஜெயிலுக்கும போனீர்கள். இப்பொழுது என்ன உஙகள் தலைவர் இகசியமாக சந்திககிறார் திரு வண்ணாமலையில், என்று கெலி செய்தனா. நையாண்டி செய்தனர். நகைப்புக்கு இடமாக இருந்தது நிலைமை. இந்த நிலைமை தெளிவுபட, அதற்குப் பின் நான் அவரைச் சந்தித்தது அந்த மாநாட்டில தான. திருவண்ணாமலையில் எனன இரகசியம் பேசினீாகள எனறுகேட்டேன. அதோடு நிறகவில்லை, நடந்ததைச் சொல்வது, நாட்டுககும நாட்டு மக்களுககும் கெடுதி என்று தோனறினால், சொல்லத் தேவையில்லை, சொல்ல வேண்டாம என்றும அனறு, அங்கு, தெரிவித்திருக்கிறேன. சொல்லுமபடி வறபுறுத்த வில்லை என்றும் கூறினேன்.

அறை கூவல் விடுத்துப் பார்க்கட்டும்

கோவையிலே பெரியார் பினனர், தான் ஏதோ தீவிர திட்டத்தில் இறஙகப் போவதாகவும் தன்னைத்தானே முதல் பலியாக்கிக் கொள்ளப் போவதாகவும தெரிவித் தார். இதைக் கேட்ட நான் பயந்தே போனேன். ஏன் அவர் பலியாக வேண்டும, கூடாதே, எனறு நினைத்தேன். ஆனால் சமீபத்தில் பெரியார் திருசசியில் பேசிய போக்கை பார்ததவுடன. எனக்கு அன்று இருந்த பயமநீஙகிவிட்டது. பெரியார் கூறியிருக்கிறார் திருச்சியில், நான் இன் னும் 10 ஆண்டுகளாவது வாழவிருமபுகிறேன். அதற்

காகத்தான் நான் திருமணம் என்கின்ற பேரால் ஒரு ஏற்பாடு, எனது வாழ்க்கைக்குத் துணை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன் என்று பேசினார். அவர் நன்றாக வாழட்டும்! சீனக் கிழவரைப் போல, பர்மிய நாட்டு வயோதிகரைப் போல். துருக்கி நாட்டு பெரியாரைப் போல் வாழட்டும்! இன்னும் காந்தியார் வாழ விரும்பியபடி 125 வயது வரையில் வாழட்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பெரும் பணியைக் கண்களால் காணட்டும். அவர் கொள்கை, திட்டம், நம்மால் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படுகிறதைக் கண்டு களிக்கட்டும்! தவறு இருந்தால் திருத்தட்டும்! போகும் பாதை தவறு என்றால் சுட்டிக் காட்டட்டும்! ஆனால் வேலை செய்வதைத் தடுக்க வேண்டாம், பகை உணர்ச்சியை வளர்க்க வேண்டாம், திராவிட கழகத்துக்கும்—திராவிட முன்னேற்ற கழகத்துக்குமிடையே! நீங்கள் எப்படி வேலை செய்கிறீர்கள் என்று ஒரு **challenge** அறைகூவல் விடுத்து விட்டு அவர் தம் வழி நடந்து கொண்டு போகட்டும்!

சமதர்மப் பூங்கா

திராவிடர் கழகமாகட்டும், திராவிட முன்னேற்ற கழகமாகட்டும், படை வரிசை வேறு வேறு என்றாலும் கொள்கை ஒன்றுதான், கோட்பாடு ஒன்றுதான்; திட்டமும் வேறு வேறு அல்ல, என்ற நிலை இருந்தே தீரும். படை வரிசை இரண்டு பட்டு விட்டது என்று எக்காளமிடும் வைதீகபுரிக்கும், வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் சம்மட்டியாக விளங்க வேண்டும் இரு கழகங்களும். இரு திக்குகளிலுமிருந்தும் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்து வைதீகக் காட்டை அழித்து சமதர்மப் பூங்காவாகத் திராவிடத்தைச் செழிக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

அதிலே எந்த கழகம் பூங்கா அமைத்தாலும் அதில் பூக்கும் புஷ்பங்கள், காய்கள் கனிகள் திராவிடத்தின் எழுச்சியை, மலர்ச்சியை, மகிழ்ச்சியைத்தான் குறிக்கும். இரு பூங்காவும் தேவை. ஒன்றோடொன்று பகைக்கத்

தேவையில்லை. அவசியமுமில்லை. எது புஷ்பித்தாலும மாலையாகப் போவது திராவிடத்துக்குததான் எனற நல்லெண்ணம் வேண்டும. அதை விட்டு நள்ளிரவிலே பூங்காவின் வேலி தாண்டி பாத்தியை அழிக்கும் வேலிதாண்டிகள் வளரக்கூடாது.

கொள்கையைப் பரப்புவதே பணி

இப்போது மழை வந்தது. சிறிது நேரம சங்கடமாகத்தான் இருந்தது. இப்போது மழை நின்றிருக்கிறது. மழை பெயததற்குமுன்பு இருந்த வெப்பமமாறி குளிர்ந்த காற்று வீசுகிறது. மெல்லிய மேகம பரவி அழகளிக்கிறது..

மழை பெய்து நின்று கறுத்த வானம வெளுத்திருப்பதுபோல இன்று புதுக் கழகம அமைத்து முனனேற்ற வேகத்துடன மோதுதல் இன்றிப் பணியாறறப் புறப்பட்டு விட்டன.

கொள்கையைப் பரப்புவதே நமது முதல் பணி. பகைமைஉணர்ச்சியை அடியோடு விட்டொழிக்கவேண்டும. நான் உண்மையிலேயே கூறுகிறேன், நமது எழுத்தாளர் எவரும் கடுமையான நடையில் தாக்குவதைக் குறைதது விடவேண்டும் இதனல் நமக்கு லாபமில்லை. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள அத்தனை பேருககும நஷ்டந்தான். திராவிட கழகத்தை நாம தாக்கி, முனனேறறக் கழகத்தை அவர்கள் தாக்கி, அவர்கள் லாபத்துககாகததான வேலை செய்கிறார்கள எனறு நாம் கூற, இல்லை! இல்லை! அவர்கள்தான் சுயநலமிகள், லாப வேட்டைக்காரர்கள் என்று அவர்கள ஏச, மக்கள் இவர்களுக்கும லாபமதான், குறிக கோள், அவர்களுக்கும் லாபமதான குறிக்கோள, என்று கருதும் நிலை ஏறபட்டுவிடும. எனவேதான் கூறுகிறேன்.

நமமிடையே பகையுணர்ச்சி கூடாது. இதேசமயத்தில் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்கவும கூடாது. பிரிவினை, பொருளாதார சீரழிவிலிருந்து மீட்சி, பழைமையிலிருந்து

விடுதலை ஆகிய லட்சியங்களுக்காகவே உழைக்க வேண்டும்.

பாதை தவறிய தலைவரைப் புறக்கணித்தோம்

இவ்வளவு பேசுகிறாயே, பேதம் கூடாது, பிளவு கூடாது என்று! ஏன் நீங்கள் அங்கிருந்தே பணியாற்றக் கூடாது? விலகுவானேன்? வேறு கட்சி அமைப்பானேன்? என்று கேட்கத் தோன்றும். கேள்வி சரிதான். பாதை தவறிய தலைவரைப் புறக்கணித்தோம். தவறை தவறுதான் என்று எடுத்துரைத்தோம். அவரோடிருந்து பணியாற்ற முடியாத நிலைமையிலிருக்கிறோம். எவரிடமும் நம்பிக்கையில்லை என்ற இழி சொல்லையும், உதவாக்கறைகள் என்ற பழியையும், தூற்றலையும், ஏசுதலையும் சுமக்கும் பெருமபாரம், பெருஞ்சுமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இவைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு அவரோடு ஒத்து வேலை செய்வது முடியாத காரியம். ஆகவே, விலகினோம் பெருந்தன்மையோடு வேறு அமைப்பில் பணியாற்றுகிறோம், லட்சியத்தை நிறைவேற்ற.

பொறுமை கிடையாது

எந்த அளவுக்கு வேலையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக் கொள்ளப் பிரியப்படுபவன் நான். அதுவே எனது சுபாவம். அப்படிப்பட்ட நான் விலகி, வேறு கட்சியில் தொண்டாற்றத் தொடங்கியிருக்கிறேன். காரணம், எனது நண்பர்கள், கழகத்தில் முக்கியப் பங்குகொண்டு தொண்டாற்றும் பெரும்பாலோர் பொது வாழ்விலேயே சலிப்புற்று, பொது வாழ்வையே விட்டு விலகும் அளவுக்குச் சென்றனர்.

பெரியாரின் திருமண ஏற்பாட்டைக் கண்டித்து 250 கழகங்கள் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின, வேலை செய்ய முடியாது அவரோடு என்று! நிர்வாக அங்கத்தினர்களின் மிகப் பெரும்பான்மையோர் அவரோடு ஒத்துழைக்க முடி

யாது எனக் கூறிவிட்டனர். எல்லாப் பேச்சாளர்களும், எழுத்தாளர்களும அவரோடு ஒத்துழையாமை செய்தனர். கழகப் பத்திரிகைகள யாவும் அவரை ஆதரிக்கவில்லை.

பெரியாருககு வலது கை இடது கை என இருந்தவர்—பெரியாரின முன்னோடிகள், பின்னே சென்றவர்கள்—உறவினர்களிலும் உற்றாராக இருந்தவர்கள—உழைத்தவர்கள், உள்ளப் பண்பு மிக்கவர்கள், உற்சாகமுள்ளவர்கள் உணர்ச்சி மிக்கவர்கள, ஊருக்குத் தெரிந்தவர்கள், இவர்கள் யாவரும பிரிந்தனர் அவரைவிட்டு! அவரோடு ஒத்துழைக்கவில்லை. காரணம அவர் திருமண விஷயந்தான. மணியம்மையைப் பெரியார் திருமணம் செய்துகொண்ட விஷயம திராவிட கழகம் இது வரை சொல்லிவந்த கொள்கைகளுக்கு விரோதமாய் இருக்கிறது. திராவிடர் தலைகளைக் குனியவைக்கும்படி செய்திருக்கிறது என்பதைத் தவிர, இவ் விஷயத்தால் எனக்கோ மற்ற யாருக்கோ பொறாமை கிடையாது. நான் ஏன் இதில் பொறாமைப்பட வேண்டும?

பெரியாரை மணந்துகொள்ள மனுப்போட்ட பெண்ணா நான், பொறாமைப்பட!

சம்பத்துக்குப் பரிந்துபேச அவசியமில்லை!

பெரியாருக்குச் சொந்தமான குடும்பச் சொத்துக்கள் இத் திருமணத்தின் காரணமாக சமபத்துக்கே வராமல் போயவிடும. சமபத்துக்காக நான் பரிந்து பேசுகிறேன, பெரியார்மீது துவேஷப் பிரசாரம செய்கிறேன என்று கூறுகிறார்களாம். உஙகளுககு நான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். பெரியார் சொதது விபரம அதன் ஏறபாடு உங்களில் பலருககுத் தெரியாது. எனவே தான், அவர்களால் பேச முடிகிறது இதுபோல. சட்ட நுணுக்கம தெரியாதவனல்ல சமபத்து! சொத்து விஷயத்தில் ஆசை இருநதால் சமபத்து மணியம்மையிடமே நயமாகப் பேசிப் பணம வாங்கிக கொள்ளத் தெரியாதா? சென்று பேச

முடியாத நிலையிலே இருக்கிறாரா அம்மையார்? சமபத்தின் சின்னமமாதானே, இப்போது அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தி சலுகைகள் பெறத் தெரியாதவனா?

பின் ஏன் குடும்பத்தை, வீட்டைவிட்டு வெளியேறி னன். அப்போது அவன்தான் விடுதலையின் மானேஜர். பெரியாரின் திருமணச செய்தி கேட்ட அன்று, 18, 20 வயதுள்ள சுலோசசனு சென்னை, பெரியார் வீட்டிலிருந்து தனது ஒன்றரை வயதுக் குழந்தையோடு தன்னந் தனி யாக வெளியேறி ஈரோடு சென்றுர்கள். மணியமமை உள்ளே புகுந்தார். மருமகள் வெளியேறுகிறுர். தேவையா? பெரி யாரின் திருமணத்தால், அவருடைய குடும்பத்தினரும், உறவினரும தலை குனிந்தனர். திராவிட கழகத்தினர் சகலரும் தலை குனிந்து தேமபி அழுதனர். இந்த வெட் கக் கேட்டைத் தாங்க முடியவில்லை. மாறறுர் மனமகிழும நிலை வந்தது. கல்கி போன்ற பத்திரிகைகள் கேலியும், கிண்டலும செய்யுமளவுக்குச் சென்றனர். திராவிடா கழ கம் தன்னுலே 'அழிநதுவிடும என்று கேலிச் சித்திரம் தீட்டுமளவுககுக கொணடுபோய் விட்டது. இந்த நிலை வேண்டாம என்றுதான் இப்போது திராவிட முன்னேற் றக கழகம் தனியாய், பெரியார் வகுத்துச் சென்ற அதே பாதையில் தீவிரமாய்ச் செலல முனைந்திருககிறது. இன் னும அவருககும எனக்கும உள்ள பறறு, பாசம அகல வில்லை; என்னை விடவில்லை; விட்டகுறை தொட்டகுறை போகவில்லை; நான கேட்கிறேன், தோழாகளே! எது முக் கியம நமக்கு? லட்சியமா? பெரியாரா? லட்சியம தேவை. பெரியாரல்ல என்ற முடிவு செய்தோம். பிரசசனை முடிந் தது. இதோ நம கண்முன வடநாட்டு ஏகாதிபத் தியம மக்களைப் பாழ்படுத்தும பாசிசம, பதுங்கிப பாய நினைக்கும பழமை இவைகள்தான ஒழிய வேண்டும.

மொழிப் பிரச்னைக்கு முடிவுகாண வேண்டாமா?

தற்போது நம்மால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட இந்தி, டெல்லி அரசியல் நிர்ணயசபையிலே, அரசியல் திட்டத்

திலே முக்கிய அங்கமாக ஏற்பட்டுவிட்டது. நிலைமை என்ன இப்போது? இந்தி கூடாது என்று கூறினோம். குற்றமென்று கைது செய்தனர். இனி அரசியல் திட்டத்துக்கே விரோதி. நாட்டுக்கே துரோகி என்று குற்றஞ் சாட்டக்கூடும். அந்த நிலையிலே வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியம் தன்னைத்தான் பலப்படுத்திக்கொண்டு முன்னேறுகிறது. மூன்று மொழிகளை நாம சுமக்க வேண்டிய பெரும பாரம நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தி நுழைவுக்குப் புதிய பலம், புதிய பாதுகாப்புத் தரப்பட்டுவிட்டது டெல்லி சர்க்காரால். இங்குள்ள மக்களின நிலையை, நாட்டத்தை நாம அறிவிக்கவேண்டும அரசாங்கத்துக்கு.

அறிவுப் புரட்சிக்கு எதிர்ப் புரட்சி!

மற்ருெர் புறம பழமையும வைதீகமும காலட்சேபம, கதர்ப் பிரசங்கம என்ற முறையிலே நாட்டிலே தமது பிடியை பலப் படுத்திககொள்ள வேலை செய்து வருகின்றன. சனிக்கிழமை "ஹிந்து" பத்திரிகையை எடுத்துப் பாருங்கள்! எத்தனையெத்தனை கதாப் பிரசங்கங்கள், காலட்சேபங்கள், பழமைக்குப் பக்கபலம் தேட, வைதீகததை வாழ வைகக! அறிவுப் புரட்சிக்கு எதிர் புரட்சி செய்கின்றன! சாமேத விளககம, அதர்வண விளக்கம, உபநிஷத்து உபான்யாசம, கீதாபதேசம தேவார திருவாசக பாராயணங்கள், நாயனமார் ஆள்வார் புராணங்கள் இப்படிப் பழமை தனது பிடியைப் பலமாக இறுககிக்கொண்டு போகிறது. இந்த நாட்டுப் பாசீசம இதறகுப் பக்கபலமாக நிற்கிறது. பழமையும் பாசீசமும ஒன்ருெடொன்று இணைந்து பகுத்தறிவுப் பாசறையைப் பாழபடுத்தித் தவிடுபொடியாக்கத் திட்டமிடுகின்றன. நிலைமையை நன்கு பயன்படுத்தத் திட்டமிடுகின்றன. இந்த நிலையிலே நாம் பொறுப்புணர்ச்சியோடு இலட்சிய நோக்கோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும. நாம் புரியும பிரச்சாரம பத்திரிகைகளிலே வராது, பழமைக்கு ஆதரவுதேடும பணியில் அவைகள் முனைந்துள்ளன என்ற காரணத்தால். நம்மிடையிலே கலகம என்ருல் விளம்பரம் செய்வர் பத்தி

பத்தியாக! நேற்று நடந்த நிர்வாகக் கமிட்டி உறுப்பினர் கூட்டத்தைப் பற்றி 'இந்து' பத்திரிகை வெளியிட்ட முறையைப் பாருங்கள். **Split in Dravida Kazhagam** திராவிடர் கழகத்திலே பிளவு என்று தலைப்புக்கொடுத்து சேதிபோடுகிறது. நிர்வாக உறுப்பினர் கூட்டம் என்று சொன்னால் கமிட்டிக் கூட்டம்போட என்று போட்டுக் காட்டுகிறது. பேதம், பிளவு அதிகமாக வழி வகுக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக கழகம் தோன்றியது என்ற சேதி போதும் என்றேன். போட்டதா அப்படியே? இல்லை! இது ஒரு சிறு 'சாம்பிள்' மாதிரி. நான் பெரியாரை குறை கூறினால் பத்தியாக ஆறுகாலம் தலைப்புடன் வரும். பெரியார் என்னை ஏசினால் பக்கம் பக்கமாக வரும். ஏன்? இருவரையும் பொது மக்கள்முன் அயோக்கியர்கள், சுய நலமிகள் என்று எண்ணும்படி செய்யத்தான். இதனால் யாருக்கு லாபம்? என்பது எங்களுக்குத் தெரியாதா? நாங்கள் என்ன, புராணங்கள் படிக்காதவர்களா? "குருக்ஷேத்திரம்" ஏற்பட்டால், கண்ணனுக்குத்தான் லாபம் என்பது எப்படி எங்களுக்குத் தெரியாமல் போய்விடும்! மோதுதல் யாருக்குப் பயன்படும் என்பது தெரிந்துதான் செயலாற்றுகிறோம், தனியாக, தனி அமைப்பினிலே.

ஓயமாட்டோம் உழைப்போம்!

பழமையும் பாசிசமும் முறியடிக்கப் படும் வரை ஓய மாட்டோம், உழைப்போம், உருவான பலனைக்காண்போம். அப்போது பெரியார் "பயல்கள் பரவாயில்லை" உருவான வேலைதான் செய்கிறார்கள் என்று உள்ளம் மகிழும் நிலை வரத்தான் போகிறது.

தூத்துக்குடி மாநாட்டுக்கு நான் போகவில்லை, ஒரு கேள்வித்தாள் சென்றது பெரியாருக்கு. "அண்ணா ஏன் வரவில்லை என்று." அதற்குப் பெரியார், "முத்தன் ஏன் வரவில்லை, அப்புறம் எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி ஏன் வரவில்லை, சுந்தராம்பாள் ஏன் வரவில்லை, என்று கேட்பீர்கள் போலிருக்கிறதே" என்று அலட்சியமாகப் பதிலளித்தார்.

அதற்குப பிறகு ஈரோடு மாநாட்டிலே "அண்ணு வந்திருக்கிருர், மகனிடம் பெட்டிச் சாவியைக் கொடுத்து விடுகிறேன்" என்று கூறும் நிலை வரத்தான் செய்தது. அவர் "சாவியைக் கொடுத்தேன்" என்று கூறினுர். அந்தச் சாவி எந்தப் பூட்டுக்கும் பொருந்தாத சாவி. எனவே அது எந்தக் காரியத்துக்கும் உபயோகப்படவில்லை. ஆனுலும தூத்துக்குடி மாறி ஈரோடு வந்ததுபோல இனறுள்ள நிலை மாறத்தான போகிறது என்ற உறுதியோடு, உற்சாகத்தோடு பணி புரிவோம. நாட்டிலே ஆற்றி வந்த நல்லிறிவுப் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவோம! பாசிசப் பழப்மையையும நாட்டைப பாழ்படுத்தும் சக்திகளையு எதிர்த்துப் போராடுவோம். நாட்டிலே இன்று 144 ஏராளம. புத்தகஙகள் பறிமுதல்! அச்சகங்களுககு ஜாமீன தொகை ஓயவில்லை. குறையவில்லை. நேற்றுக்கூட நான் எழுதிய 'இலட்சிய வரலாறு' என்ற புத்தகததைப் பற்றிப் போலீஸார் அது என்ன? இது என்ன? என்று கேளவிமாரி பொழிந்தவண்ணம இருந்தனர். வடநாட்டுப் பாசிச ஏைதிக்கத்தை ஒழிக்கப் பாடுபடும் திராவிட மக்களைப் பழமைப் பிடியினின்றும விடுபட விரும்பும் பகுததறிவு வாதிகளை எனனவேண்டுமானுலும் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் நினைத்துக கொண்டிருக்கிருர்களை. ஒவ்வொரு புத்தகமாகப் பறிமுதல் செய்துகொணடே போகிருர்கள். அடக்குமுறையைப் வீசிக்கொண்டே இருக்கிருர்கள். இவ் விஷயமாக வெகு சீக்கிரத்தில் திராவிட முனனேறறக கழகம் தக்கதொரு நடவடிக்கையிலே ஈடுபடப்போகிறது. சாககார் காணத்தான் போகிருர்கள்! சர்க்கார் பறிமுதல் செய்த புத்தகம பகிரங்கமாக விற்பனை செய்யப்படும் சைனு பஜாரில்!

இரண்யன் நாடகம் ஆடுக!

'இலட்சியவரலாறு 6 அணு' 'இராவண காவியம ரூ 6' ஆரியமாயை 6 அணு' 'ஆசைத்தம்பி புத்தகம் நாலணு' என்று தொண்டர்கள் விலை கூறுவதைக் கேட்கத் தான் போகிறும். இலட்சிய வரலாறு புத்தகம இப்போது

கிடைக்காது, எப்பொழுதோ விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டதால் இலட்சிய வரலாறு'' என்று கூறப்படும். முகப்பிலே மட்டும் ''இலட்சிய வரலாறு'' என்று இருக்கலாம். உள்ளே காலி காகிதம் வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் விற்பர் இலட்சியவரலாறு என்று கூறி, பறிமுதல் செய்யப்பட்ட புத்தகங்கள் அனைத்தும் இப்படித்தான் விறகப்படப் போகின்றன! அப்போது இந்த சாக்கார், என்ன செய்யப் போகிறது, எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது, எப் படி விளையாடப் போகிறது. பொதுமக்களும், பார்க்கத் தான் போகிறார்கள். இதேபோல் நமது இயக்க நாடகங் கள் தடை செய்யப்படுகின்றன சர்க்காரால். தகாத செயல்தான் இதுவும். தடை செய்யப்பட்ட நாடகங்களில் முதலாவதான, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன இயற்றிய இரணியன் அல்லது இணையற்றவீரன என்பது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக முக்கியஸ்தர்களைக் கேட்டுக கொள்ளுகிறேன. மன்றாடிக் கேட்கிறேன். அவர் களின் முக்கியவேலை, முதல்வேலை இந்த நாடகத்தை ஆங் காங்கு பொதுமக்கள்முன் நடத்திக்காட்டும் திட்டம் வகுக் கும்படி. இதற்கு நீங்கள் தயாரா? எத்தனைபேர் கைதூக்கிக் காட்டுங்கள் (கூட்டத்தினர் பெரும்பாலோர் கைகளும உயர்ந்திருந்தன) எல்லோரும கைதூக்கி விட்டீர்களே! இத்தனைபேரும் சென்றால் சர்க்கார் சிறையிலே இடமிருக காதே! நமக்கும திராவிடர் கழகத்துக்கும் பிளவு இல்லை, ஆனால் போட்டி உண்டு. போட்டி உணர்ச்சி உண்டு. தீவிரத்திலே அதாவது ஆங்கிலத்தில் கூறப்படும **Sports mansip** போட்டிஉணர்ச்சி காரியம், ஆற்றும் திறமையிலே வேண்டும். இது கண்ணியத்தின் பெயரால், நாகரீகத்தின் பெயரால், நல்லறிவின் அடிப்படையில் ஏறபட வேண்டும்.

புதுக் கழகம் ஒட்டுமாஞ்செடி

பகை உணர்ச்சியை வளர்த்து எதிரிகளுக்கு இடம் கொடுத்து ஏமாளிகளாகத் தேவையில்லை! நான முன்னர் குறிப்பிட்டபடி 'கல்கி' பத்திரிகை, என்ன தைரியமாக

எவ்வளவு சந்தோஷமாகத் திட்டியது காங்கிரசுக்கு எதிராக ஒரு கட்சியும் இல்லையென்று! இந்துமகாசபைக்கு ஒரு வேலையும் இல்லை; கம்யூனிஸ்டுகள் கலகக்காரர்கள், சமதர்மிகள் வெற்றிபெறமாட்டார்கள், திராவிட கழகத்தினர் தன்னாலேயே அழிந்துவிடுவர் என்று ஆருடம் கூறியது. இது ஆதிரத்தின மீது கட்டப்பட்ட ஆருடம். ஆசையின் விளைவு அப்பனே! இதை விட்டுவிடு. மரம் அழியவில்லை. அதிலிருந்து ஒட்டுமாஞ்செடி தோன்றியிருக்கிறது. இதை வெட்டிவிட முடியாது. நான் திராவிடநாடு ஆரம்பித்த நேரத்திலே குடந்தையிலே ஒரு கூட்டத்தில் பேசினேன். அப்போது எனக்கு ஒரு கேள்வித்தாள் தரப்பட்டது. கேள்வி என்ன தெரியுமா? "குடியரசு" இருக்க நீ ஏன் திராவிடநாடு ஆரம்பிக்கிறாய், என்று கேட்கப்பட்டது. நான பதில் கூறினேன். 'குடியரசு, இருக்கிறது அதே கருத்தை எடுத்துக்கூற ஒரு ஒட்டுமாஞ்செடி முளைத்திருக்கிறது காஞ்சிபுரத்தில், அதே கொள்கைகளைப்பரப்ப.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம ஒரு ஒட்டுமாஞ்செடிதான். மண்வளம ஏராளம். அதே பூமி, நீர்பாய்ச்சி, பதப்படுத்த, பர்த்திகட்ட முன்னிறபோர் பலர். ஒட்டுமாஞ்செடி பூத்துக் காய்த்து கனிகுலுங்கும் நாள் விரைவில் வந்தே தீரும! இதனல் ஒட்டுமாஞ்செடி மாமரததுக்கு விரோதமல்ல. திராவிட கழகத்துக்கு முரணானது அல்ல. ஒதத கருத்துகொண்டதே, ஒட்டுமாஞ்செடி!

பெரியார் அளித்த பயிற்சி

நமமிடம் பணம இல்லை. "இந்தப் பயல்களிடம பணம ஏது, கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கூச்சல் போட்டு அடங்கி விடுவார்கள். பணம் இல்லாமல் என்ன செய்யமுடியும்?" என்று பேசப்படுகிறதாம. அதே நேரத்தில் பணம சம்பாதிக்கிறான், சினிமாவுக்குக் கதை எழுதுகிறான், நாடக மாடுகிறான நல்ல பணம் சமபாதிக்கிறான், என்று தூற்றப் படுகிறேன் நான்! இந்த இருவகைப் பேச்சுக்களையும்

காணும்போழுது, நான் உண்மையிலேயே மகிழ்கிறேன். நம்மிடம் பணம் இல்லை கட்சி நடத்த, ஆனாலும் வழி வகை இருக்கிறது, பணம் சம்பாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை தோன்றுகிறது. நான் சம்பாதித்தது உண்மையோ, பொய்யோ அதுபற்றிக் கவலையின்றி அதை அப்படியே ஏற்று, அந்த வழியைக் கடைப் பிடித்தேனும் பணம் சம்பாதித்துக் கட்சி நடத்தலாம் என்ற தைரியம் பிறக்கிறது. பணம் என்பது ஒரு சாதனமே ஒழிய அது சகல காரியங்களுக்கும் அத்தியாவசியமான ஒன்றல்ல. இருந்தே தீர வேண்டும், எல்லா காரியங்களுக்கும் என்ற நிர்ப்பந்தம் தேவையில்லை. நமது உழைப்பின் மூலம், உறுதியின் மூலம் எவ்வளவோ பணத்தேவையைத் தவிர்க்கலாம் குறைக்க முடியும்.

முக்கியமாக, முதல் வேலையாக எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை எதையும் அடக்கும் சர்க்கார் போக்கை எதிர்த்து போரிட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்னணிப்படை வரிசை அமைக்கவேண்டும். அதில் பங்குகொள்ள சமதர்மத் தோழர்களே, வாருங்கள் என்று வரவேற்கிறேன், கம்யூனிஸ்டுகளை ஒத்துழையுங்கள் என்று கூப்பிடுகிறேன்.

"பேச்சுரிமையைப் பறிக்காதே. புத்தகங்களைப் பறிமுதல் செய்யாதே என்று போரிடுவோம்! பெரியாரே! நீர் அளித்த பயிற்சி பக்குவம் பெற்ற நாங்கள் உம் வழியே சர்க்காரை எதிர்த்து சிறைச்சாலை செல்லத்தான் நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கிறோம், துவக்க நாளாகிய இன்றே!

இன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துவக்க விழாவிலே இத்தனை பேரும் கூட்டமாகக்கூடி, மழையையும் பொருட்படுத்தாமல், நின்று பேராதரவு தந்த பெருமக்களே! உங்களுக்கு எனது நன்றி. துவக்க விழாவிலே நான் உங்களுக்கு விடும் வேண்டுகோள். எழுத்துரிமை பேச்சுரிமை தூக்க வாரீர். என்ற போர்ப்பரணிதான். விரைவில் அந்த நாள் வந்தே தீரும். காத்திருங்கள் அழைப்பு விரைவில் வரும்.

○

7610a

வெளிவந்து விட்டது!!   வாங்கி விட்டீர்

- அண்ணா! ஸ்டாலின் - லெனின் ஆனால்!... மா. சே. துங் காக மாறினால்-நகீப்பாக நினைத்தால்?
- நாடாள எண்ணினால், நாட்டின நிலை என்ன ?

ஆணித்தரமாக விளக்குகிறார்

அண்ணா நினைத்தால்...?

அறவாணர் (முருகா)

விலை அணா எட்டு

○

விபரங்களுக்கு :

கவிப்பண்ணை

2/141, பிராட்வே :: சென்னை-1.